

Til § 73.

25) Som 2. pkt. tilføjes: „betalingen kan dog højst andrage 50 pct. af summen af faderens og moderens normalbidrag.“

Til § 85.

26) I stk. 1, 1. pkt., udgår „3 måneder“ og erstattes af: „6 måneder“.

Til §§ 91-95.

27) Paragrafferne udgår.

Til §§ 101-104.

28) Paragrafferne udgår.

Til § 139.

29) I stk. 2 udgår numrene 2 og 3.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Efter ændringsforslaget vil såvel en mand som en kvinde, der er eller senest har været gift med en dansk statsborger, blive lige-stillet med danske statsborgere i henseende til ret til vedvarende hjælp til forsørgelse, hvorimod denne ligestilling efter lovforslaget kun gælder kvinder, der er eller senest har været gift med en dansk statsborger. Forslagsstillerne er opmærksom på, at en del fremmedarbejdere herved vil kunne opnå ret til vedvarende hjælp til forsørgelse ved at indgå ægteskab af proformakarakter. Forslagsstillerne finder imidlertid, at disse omgældsstillfælde ikke er tilstrækkelig motivering for den kønsdiskrimination, affattelsen af lovforslagets § 2 er udtryk for.

Til nr. 2.

Det findes rimeligt i lovforslaget at indføje et almindeligt forbehold om, at forsørgelsespligten over for det offentlige ikke rækker videre, end vedkommendes indtægter muliggør. Forslagsstillerne henviser herved til, at mange, som har beskæftigelse i praksis, ikke i rimeligt omfang kan forsørge sig selv og familien, fordi elementære livsgoder f. eks. en lejlighed beslaglægger en uforholdsmæssig stor del af indtægten, selv når boligsikringsordningen tages i betragtning.

Til nr. 3.

Kendskabet til hjælpemulighederne efter den sociale lovgivning er ikke tilstrækkelig udbredt i den del af befolkningen, der har hjælp behov. Det foreslås derfor at lovfæste oplysningspligten.

Til nr. 4.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at revalideringen ikke bør indgå i det enstrengede system og således ikke bør være omfattet af bistandslovforslaget. Årsagen hertil er dels, at visse af lovforslagets bestemmelser indebærer forringelser for revalidenderne, dels at selve den administrative omlægning med ret stor sikkerhed kan påregnes at betyde et alvorligt afbræk i administrationen, hvilket også kommer revalidenderne til skade. Det bemærkes herved, at de gennemførte forsøgsordninger ikke på overbevisende måde kan ændre denne vurdering. Som en konsekvens af ændringsforslaget har forslagsstillerne stillet ændringsforslag om, at §§ 91-95, som omhandler revalideringsinstitutioner m.v., udgår, ligesom man har stillet ændringsforslag til § 139, således at revalideringsloven forbliver i kraft.

Såfremt ændringsforslaget vedtages, vil de yderligere fornødne ændringsforslag blive udarbejdet til 3. behandling.

Til nr. 5 og 6.

De foreslåede ændringer af stk. 1 og 2 er en følge af de samtidig stillede ændringsforslag, hvorefter de i lovforslaget indeholdte ankebegrænsninger udgår.

Vedrørende den som stk. 4 foreslåede bestemmelse bemærkes, at der efter forslagsstillerens opfattelse bør fastsættes en svarfrist for myndighedernes afgørelse af sager. Det synes rimeligt, at svarfristen har samme længde som ankefristen.

Til nr. 7.

Ved ændringsforslaget fastsættes, at myndighederne kun kan indhente oplysninger fra tredjemand, såfremt klienten giver sin tilladelse til henvendelsen.

Til nr. 8.

Strafferammen bør indskrænkes til bøde, idet almindelige kriminalpolitiske overvejelser må føre til erkendelse af, at de omhand-